

„Отново вървят септемврийци...”

И ЛЪЖАТ КАТО ЗА ПОСЛЕДНО

***„Кой днеска ще да брани
народната ни чест
от нашите тирани,
от българите с фес?”***

Стефан Стамболов

Несъстоялият се нямга кандидат за президент на България Велко Вълканов на 23 септември т. г. имаше комично участие в диспут по БНТ. Темата бе твърде сериозна: „23 септември 1923 г. – подем или погром?”. Дядо Велко изцяло бе извън меридиана на дискусията. Пригласяха му още един комуноид и някакъв земеделски интелектуалец. Научната стойност на предаването спасиха доцент д-р Валери Колев от Софийския университет и доц. д-р Лъчезар Стоянов от Нов български университет.

Изкопаемото Велко подвикваше на учените („Стига с тоя Коминтерн, бе!”), размахваше някаква книжка на френския комунист Анри Барбюс и като най-силни исторически доводи прилагаше цитати от поемата на Гео Милев „Септември”. Сред множеството му лъжи бе и твърдението, че в септемврийското „въстание” са били убити близо 5 000 българи. „Вие можете ли да си представите пет хиляди мъртви тела, наредени едно до друго?!”, въпиеше председателят на все още съществуващия съюз на „антифашистите”.

Пак опряхме до броя на убитите. Държа книга, която опровергава комуноидните измишльотини: **„Звезди във вековете”**, отпечатана от Издателството на Българската комунистическа партия през 1972 г. въз основа на дългогодишни проучвания на Музея на революционното движение в България (днес Музей на МВР). Според Издателството на БКП, загиналите през Юнското и Септемврийското въстание през 1923 г. общо са... 876 души. Цифром и словом. Поради което книгата „Звезди във вековете” отдавна е библиографска рядкост. Червените теоретици, историци, теолози и пр. интелектуален слугинаж са забравили какво

са писали преди години. И нагаждат числата на убити и репресирани, на шумкари и ятаци според актуалните си намерения.

Официозчето „Дума“ лъже на едро, като твърди, че през периода 1941-1944 г. *„бяха убити 9 140 партизани без съд и присъда, бяха разстреляни 20 700 ятаци и помагачи“*. В История на Българската комунистическа партия с щедра ръка е записано, че в „периода на борбата“ са *„паднали 9 000 убити партизани“* и над *„20 000 ятаци и помагачи“*. Техните жертви винаги „падат“ в „борбът“, а другите просто си измират.

По време на комунистическия режим българската историография фабрикува предимно манипулиращи обществото политически оценки, вместо изследвания, почиващи върху достоверни исторически факти.

В цитираната книга е записано, че в Юнското въстание от 1923 г. по време на сражения и след това загиват 35 човека.

В септемврийския бунт от 1923 г. общият брой на загиналите е 841 души. Почти шест пъти по-малко, отколкото твърди др. Велко.

През периода 1924-1926 г. при терористични акции, действия на анархистични чети, междусобици вътре във ВМРО, нелегална дейност на БКП през т. нар. априлски събития след атентата в църквата „Св. Крал“ (днес „Св. Неделя“), заедно с осъдените на смърт терористи броят на загиналите е 684 души.

При атентата в църквата „Св. Крал“ бомбаджите от военната организация на БКП убиват 150 души, а ранените са 300. Рекорд, „подобрен“ едва през 90-те години на XX век в Ирак. В църквата другарите избиват повече български генерали и полковници, отколкото са загинали през Балканската, Междусъюзническата и Първата световна война!

Българите, загинали като бойци от Червената армия (1941-1945 г.), са 39. От 1936 до 1939 г. Сталиновата месомелачка е убила близо два пъти повече – 73.

Общият брой на загиналите като нелегални, партизани (шумкари), ятаци и участници в бойни групи през периода 1941-1944 г. е... **2 380**. Осъдените на смърт са 68.

Толкоз. Какви „легендарни синове“, какви „на челата със звезди“, какви „от вашите кърви проляни свободата, свободата се роди“? Указания от Москва, терористи-инструктори с парашути и от подводници и рязане на глави, ако се опъваш („Леваневски“).

„Лумпени” и „хулигани”

На съвеста на БКП лежат жертвите от бунта през септември 1923-а, подкокоросан от г. димитров (Гошо Тарабата) и в. коларов, които храбро духват през границата, когато виждат дебелия край. Особено гнусно е поведението на „водачите” спрямо подмамените от тях селяни, анархисти и бедни българи, сред които работниците са най-малко. Преди да се изнижат, вождовете не пропускат да изпратят „историческо” прощално писмо до обречените на смърт бунтовници, в което ги призовават „да продължат борбата” и обещават да се завърнат, за да ги поведат отново. Наистина се завръщат. Заедно с танковете на Червената армия-окупатор.

Широката публика е държана в неведение и заблуда за поведението на Българската войска срещу бунтовниците от Северозападна България. Правителството на проф. Александър Цанков не желае да пролива кръвта на народа си и изпраща **минимални военни сили** срещу „работническо-селските отреди”. Артилерийско отделение (днес дивизион) с 10-12 оръдия е прехвърлено по ж. п. линията от Шумен към Бойчиновци. Замисълът на правителството е ясен: да не се използват местни войски от

Плевен, Враца и др. близки гарнизони, за да се избегнат сблъсъци и кръвопролитие между роднини, съседи и познати българи.

Зле въоръжени, необучени, без сериозни командири и елементарна военна дисциплина, бедните хорица са изправени срещу железни офицери, участвали в три войни. Първите два залпа на артилеристите са предупредителни, с халосни снаряди. Бунтовниците, заблудени от пропагандата на Стамболийски, че българските офицери са *„гащници, които са загубили войните и само харчат народна пара“*, решават, че некадърните военни не могат и да стрелят.

Третият залп е на поражение. След като разпиляват рехавите редици на метежниците, артилеристите се връщат в гарнизона си. Правителството обаче не успява или по-скоро не пожелава да попречи на отделни офицери да формират шпиц-команди и да прибегнат към незаконна, жестока разправа с разбитите бунтовници. С което завинаги опозоряват себе си, поделенията и пагоните си.

09.09

Девети септември ми купи палтенце
и каза: „Честито, честито, момченце!“.
Девети септември ми купи сандалки.
- Да припкат - заръча - краченцата малки!
А после ми сложи в ръката геврече.
- Хапни си! - Девети септември ми рече.
Накрая, дечица, каква изненада!
И знаменце даде ми той за парада.
Изтичах при баба, разказах ѝ всичко.
А баба въздъхна: - Ех, внуче, добричко.
Такъв е, такъв ни е е празникът - харен.
И всеки го среща сега благодарен.
Той дава на всинца ни дрешки, закуски
и розово слага по детските бузки.
А старият дядо, засмян, се обади:
„Девети септември и младост ни даде...“

Защо вълкановци, станишевци и стоиловци лъжат така нагло за събития, отдалечени на 90 години от днешния ден и достатъчно добре проучени? Подобно поведение прилича на конгрес на

динозаври от Юрския период, които с единодушно решение обявяват Еволюцията за невалидна.

Лъжат, за да оправдаят със задна дата престъпленията на физическите и на духовните си бащи. Да ги оневинят за престъпления против човечеството, за военни престъпления и за национални предателства. За престъпления, с които партията-масов убиец се доказва като най-страшния враг на българския етнос.

Полагат основите някъде през 1918-1919 г. Когато една балканска социалдемократическа партия започва т. нар. процес на болшевизация. Сиреч, по време на война да премине към конспиративни, въоръжени, терористични действия срещу своя народ и срещу законното правителство. Правят го не вследствие на собствено органично развитие, а по заповед от централата на коминтерна, чийто доброволни и фанатични агенти стават българските болшевики. Тогава, по фронтовете на Първата световна, БКП започва гражданска война срещу страната си. Гражданска война, която с кратки прекъсвания продължава вече 95 години.

Без разлагащите речи на комунистическите агитатори сред българските войски, черните забрадки у нас щяха да бъдат по-

малко от 160 000. Усилията на младата, недокрай болшевизирана партия, постигат и други частични, но знакови „успехи”: още преди края на Първата световна българи убиват българи; в Радомир объркани войници, повярвали на Ал. Стамболийски и Г. Димитров, обявяват република и тръгват срещу столицата.

„Първото в света антифашистко въстание” и атентатът в „Св. Крал” всъщност са препис и стриктно изпълнение на постановление на СНК (Съвета на народните комисари) на РСФСР от 5 септември 1918 г. за червения терор: *„В сегашната ситуация тилът може да бъде осигурен само чрез терор. За гарантиране сигурността на Съветската република е необходимо класовите врагове да бъдат изолирани в концентрационни лагери..., да бъдат разстреляни всички лица, имащи отношение към белогвардейски организации, към заговори и метежи... Да бъдат публикувани имената на разстреляните и причините за прилагането на тази мярка.”*

Хитлеристите ще започнат да градят своите концлагери 15 години след др. Ленин. През 1920-1922 г. в Русия броят на убитите цивилни граждани надхвърля два милиона души. Без да се броят десетките хиляди разстреляни в Крим и Източен Сибир, както и хилядите военни моряци, избити от Червената армия след въстанието в Кронщад. И стотиците хиляди селяни, разстрелвани със самолети и тровени с бойни газове от бъдещия маршал Тухачевски през 1921-1922 г.

На Балканите най-старателните ленинци също не изостават. След скромните победи на „антифашистката” съпротива, се разгръщат през 1944-1946 г. България става единствената страна, която след края на Втората световна дава **три пъти повече жертви**, отколкото в бойните действия срещу хитлеристкия вермахт. Световен рекорд! Защото организаторите и вдъхновителите на процеса прилагат уроците на двама вождове на световния пролетариат: Сталин и Димитров.

Месомелачката се върти и през периода на „мирен възход”. Усилва оборотите си в Белене, Скравена, Ловеч. Смила храбрите горяни, отказали да преклонят глави пред сатърите на лев-главинчевци, антон-юговци и тям подобни чудовища. Троши костите на хиляди селски труженици, не пожелали да харижат земята и добитъка си на червените колхози.

Затова лъжат велко-вълкановци и сергей-станишевци, че след „първото в света антифашистко въстание” касапницата през

септември 1944 г. е закономерно възмездие за уж кървавия погром от 1923-а. Нищо, че невинните жертви са десетки пъти повече от загиналите преди 21-22 години. Лъжат, за да пробутат тезата си, че деветосептемврийският метеж бил „социална и аграрна революция”. За да могат червени робеспьерчета като Яначко да заявяват от парламентарната трибуна, че убийствата през есента на 1944-а били акт на „революционна мъст” и от 9 до 13 септември били „законни”. По кой закон, дипломираният юрист и ученик на др. Лильов не обяснява. Др. Яначко, душицо златна, ами ако твои близки бяха посечени от 9 до 13 септември 1944-а, същата ли песен щеше да ни пееш?

Красива и млада България заслужава по-добра съдба

Налага се да повтора общоизвестни факти. Налага се тези факти да бъдат повтаряни, докато секне или привърши наглостта на червените фалшификатори:

Още през първите два месеца на съветската окупация през 1944 г. в резултат на планомерна и строго организирана дейност на правителството са убити или изчезват безследно 30 000 предприемачи, политици, търговци, чиновници, духовници, интелегенти, военнослужещи. През последвалото незаконно съдебно преследване на политически противници извънредните „народни” съдилища произнасят 11 122 присъди,

от които 2 730 – на смърт. Сред потърпевшите са повече от сто депутати, министри и високопоставени сановници на бившия режим. И над 2 600 български офицери.

По този повод британският историк Роберт Крамптон пише: *“Пропорционално на глава от населението тези чистки трябва да се смятат за най-драстичните в Източна Европа”.*

Основният удар на предтечите на червените кхмери е насочен срещу най-будните и предприемчиви личности в страната. В градовете – срещу всички, които днес наричаме интелигенция, в селата - срещу по-заможните селяни. Навсякъде - срещу офицерството, независимо от участието на хиляди достойни офицери във втората фаза на войната. На повечето места и срещу духовенството: първо срещу католическото и протестантското, а по-късно - и срещу православното.

Клиент влиза в бар, където зад плота стои робот. Сяда пред бара и преди да поръча, роботът го пита:

- Сър, колко е Вашето IQ?

- 150 – отговаря клиентът.

Роботът веднага му сипва 16-годишно уиски и започва разговор за глобалното затопляне,, за квантова механика и нанотехнологии.

Човекът останал силно впечатлен от робота-барман и решил да го тества още на следващата вечер. Облякъл други дрехи, леко променил говора си и когато роботът го попитал за неговото IQ, казал: „Ами, около 80”. Роботът му сипал бира и почнал разговор за футбол, карти, жени и пр.

Все така заинтригуван, мъжът решил да продължи експеримента си. Дегизирал се между безработен и клошар и още от вратата рекъл, че IQ-то му е нула. Без да го пита повече, роботът му налива карнобатска мастика и казва:

- И к’во прай’м ся? Пак за БъеСъеПъе ли шъ гласуваме?...

Гнойната коалиция дойде на власт с измама, с пълзящ преврат, в който участваха „независимата” прокуратура, „независимото” служебно правителство, „независимата” Тв-7, „независимият” Н. Бареков, „независимите” БСП и ДПС. Обявиха, че съставят програмно правителство. После агент Павел (Л. Местан) нарече правителството експертно-политически кабинет. Всъщност

правителството им отново се оказа политико-роднинско, по-точно шуробаджанашко:

1. Жената на министъра на културата е министър на здравеопазването. 2. Мъжът на Мая Манолова е министър на отбраната. 3 Жената на Местан - министър. 4. За министър на проектирането бе предложен топ-аферист, а после бе заменен от другаря му по стая. 5. Министърът на околната среда е жена на осъден за източване на държавния резерв. 6. Министърът на културата има извънбрачно дете от министърката на здравеопазването. 7. Министърката на здравеопазването е най-добрата приятелка на половинката на Станишев за пред медиите - Моника Йосифова. 8. Министър на външните работи е най-близката приятелка на Станишев - Кристиян Вигенин. 9. Министър на труда е турчин с фалшива диплома. 10. Министърка на спорта е литераторка, която иска да се изучава турски в държавните училища на България. 11. За шеф на Здравната каса отново назначиха сестрата на червената депутатка Илияна Йотова.

Бързат. Страх ги е. Демонстрират фалшив непукизъм. Окопават се. Разпространяват слухове, че щели да издрапат цял мандат. И даже да кандидатстват за втори. „Те го не пускат в селото, то пита за поповата къща“. Пл. Орешарски („Оставка! Оставка!“) се опитва да се хили през зъби. Нека някой да му обясни, че докато е сериозен, изглежда поне малко компетентен. Щом се ухили, лъсва истинската му същност на марионетка, на примитивен дупнишки тарикат, многократно надскочил равнището си на главен счетоводител на АПК.

Според НЦИОМ кабинетът на „Орешарски“ („Оставка!“) започна работата си с 32% одобрение и с 59% неодобрение. За сравнение правителството на Бойко Борисов получи 51% одобрение през първия си месец; кабинетът "Сакскобургготски" - 54%, а този на Иван Костов – 60%. През последните 16 години единствено кабинетът "Станишев" е стартирал с по-ниско доверие (през 2005 г.) – 29%.

Държавната социологическа агенция НЦИОМ опроверга твърденията на управляващите, че мълчаливото мнозинство подкрепя правителството, а протестиращите били кресливо малцинство. Близко 2/3 от българите подкрепят недоволството срещу кабинета, сочи проучване на НЦИОМ от периода 3-10 юли. Това са и първите данни на агенцията, публикувани след предсрочните парламентарни избори на 12 май. Подкрепа за протестите

декларираат 67% от столичаните, 57% от жителите на големите градове и 65% от тези на малките. След огласяването на това изследване ръководството на НЦИОМ бе уволнено от др. М. Миков („Уеуе маеуе! Наздуаве!“).

След фалшивия демонтаж на соца социалните дизайнери с хладен ум и горещо сърце ни монтираха морално оглозгано, жестоко и несправедливо общество. Жестоко и несправедливо като смъртта на дете. Където индивиди като Мая Манолова („Роди ме, мамо, проста, пък аз сама ще се изруся“) и кутевчето („БСП е като СПИН“) издигат морални стандарти и наричат протестиращите „хулигани и лумпени“.

В средностатистическо българско село по Коледа нашенец се облякъл в мечка кожа и сложил на раменете си капитански пагони. След това отишъл да сурвака партийния секретар.

- Кво си се накичил да срамиш военните, бе?! - скастрил го партийният началник.

- Айде стига бе, вие на девети септември за един ден бехте у гората, па станяхте полковници и генерали, а мечката, дека цел живот е там, един капитан ли не може да бъде?

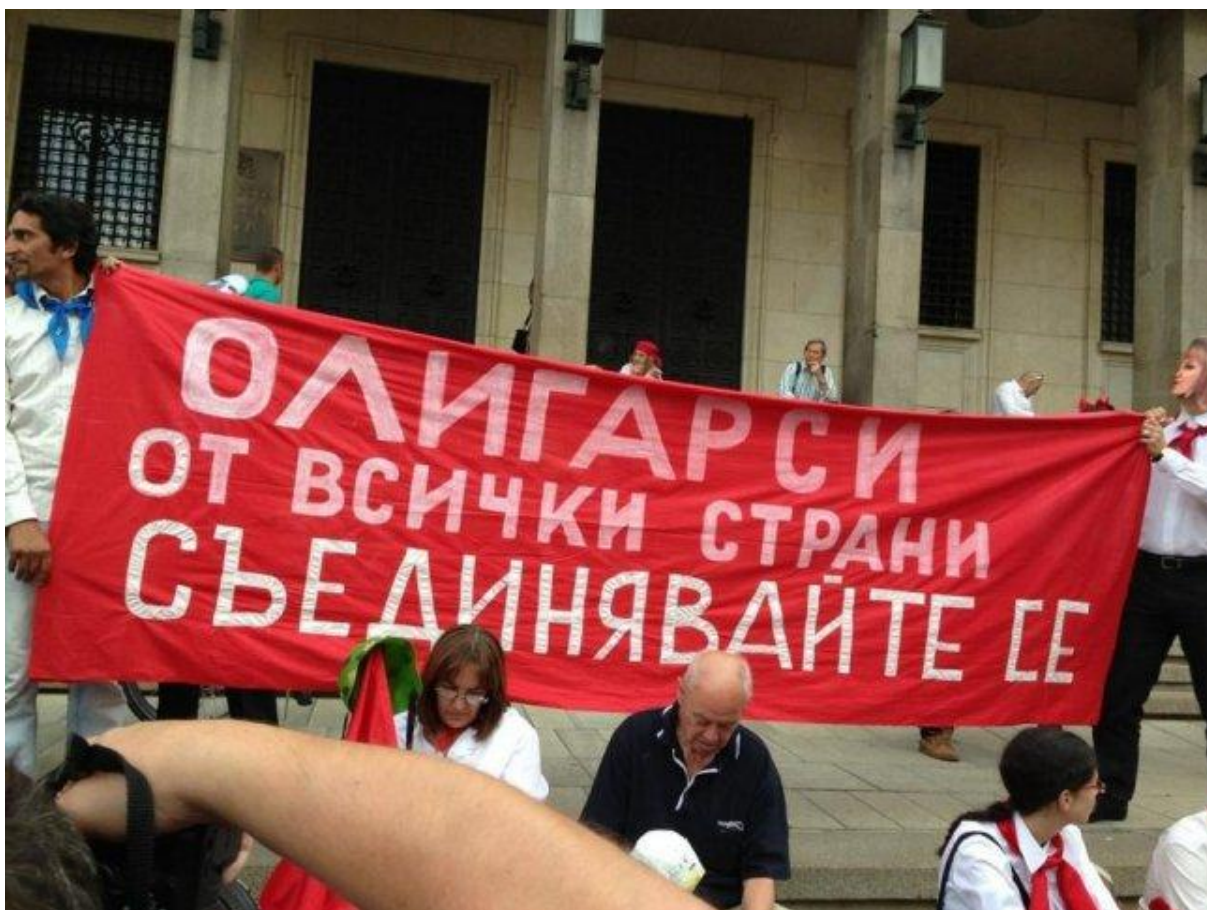
Кратък военнополитически анализ:

Всеки, който е служил в казармата или е учил в някакво военноучебно заведение, помни елементите от процеса за оценка на обстановката преди взимане на решение за водене на бойни действия:

- данни за противника;
- данни за своите сили;
- данни за местността, метеорологическата обстановка и други сведения за театъра на бойните действия.

Към данните за противника бих отнесъл: **срещу себе си разединеното и слабо гражданско общество има мощен, богат, отдавна структуриран, опитен и исторически обигран противник, наследил авоарите и манталитета на конспиративна полувоенна организация с 95-годишен опит.**

Казвам го не аз, а големият политик, военен престъпник и отявлен българомразец Уинстън Чърчил: „*Комунистическата партия не е партия в собствения смисъл на думата. Тя е конспирация*“.

Днес военизираният подход при анализа на обстановката е напълно приложим за демократичната общност и за кълновете на гражданското общество, изправили се срещу стоглавата хидра на тоталитарния комунистически Голиат. Предстоят ни седмици и месеци на взаимно дебнене. Ние сме с открити лица, без оръжие и със знамена. Стоим на площада. Те са зад стените на властта. С камери и досиета, с нашите милиони в банките, с 60-хилядна полиция и жандармерия. С огромен арсенал от подли номерца. „Подлостта е оръжие на слабия“ (Ницше).

Смятам, че преди Бог да ни е посипал с изпепеляващия Сигнав, е редно да направим съгласувани опити да спасим българската държава, българската нация, националния дух и националната душевност. Предлагам следните законодателни и политически мерки:

- 1. До разпускането на сегашния парламент правителството с премиер Пл. Орешарски да работи със статута на служебен кабинет.**
- 2. Лицето Сотир Цацаров да бъде снето от длъжност и да бъде предадено на следствените органи заради недопустима намеса на Главна прокуратура в**

изборния процес на 11 май т. г. След колебливия си старт като държавен глава президентът Росен Плевнелиев има шанса да се реваншира, като издаде указ за снемане от длъжност на Сотир Цацаров. В новия Изборен кодекс да бъдат предвидени мерки за недопускане на намеса на деполитизираната прокуратура в изборния процес.

- 3. За бездействие с власт лицето Марин Райков да бъде отзовано от посланическия пост и да бъде подведено под съдебна отговорност.**
- 4. Изборният кодекс да задължи да гласуват всички пълнолетни български граждани, които не са под запрещение.**
- 5. Да бъде въведена смесена избирателна система, в която 50% от кандидатите да се избират чрез пропорционални листи. В тях половината от кандидатите ще бъдат представени от партии, а втората половина – от граждански сдружения, при минимален изборен праг от 3%. Пропорционалните листи да бъдат преференциални, като избирателите имат възможността да пренареждат (зачеркват и отзовават) кандидатите.**
- 6. Другите 50% от народните представители да бъдат избирани по мажоритарни листи, чиито кандидати да не са членували в политически партии през последните десет години. При доказване на партийно членство от съответния кандидат или избран и заклел се народен представител, същият незабавно да бъде отзоваван от Народното събрание.**
- 7. При установяване на изборно мошеничество от партии, сдружения или мажоритарни кандидати нарушителят да заплаща глоба от един милион лева.**
- 8. Мажоритарно избран народен представител да бъде отзоваван при събиране на 50% плюс един от избирателите в неговия район. Депутатът да има право да присъства на нарочното събрание, гласуващо отстраняването му.**
- 9. Депутати, избрани по пропорционална листа, също да бъдат отзовавани с подписите на 50% плюс един**

- от избраните ги граждани (партийни членове) от съответния изборителен район.
10. Кандидатите за народни представители и министри задължително да преминават психотест в лицензирано медицинско заведение.
 11. Право да бъде избран за народен представител да има: всеки български гражданин, навършил 25 и не по-възрастен от 80 години, роден и живял в страната или държава от ЕС през последните 10 години, с най-малко основно образование, който не е бил осъждан, с деклариран и доказан произход на имотното състояние и минимум петгодишен трудов стаж.
 12. Да не бъдат допускани до избори: лица, принадлежали към репресивния апарат на комунистическия режим, а за мажоритарните кандидати - членували във всички досегашни политически формации, участвали в досегашните парламенти, подвластни на каквато и да е надлежно доказана зависимост (религиозни секти, масонски ложи, силови структури, хомосексуализъм, педофилия, наркомания, алкохолизъм, хазарт).
 13. Основното месечното възнаграждение на депутатите да бъде не повече от три средни заплати в държавния сектор (две максимални пенсии за лицата в пенсионна възраст).
 14. По време на мандата на депутатите да бъде забранена всякаква друга (трудова, консултантска и пр. синекури) дейност срещу заплащане, без право на хонорари и комисиони.
 15. За депутати без жилища в столицата да бъдат осигурени квартири, равностойни на гарсониера.
 16. Депутатските субсидии да бъдат равни на не повече от 30% от досегашните. Средствата за консултанти, сътрудници, командировъчни, за работа в комисии и др. да не надвишават 30% от депутатската заплата.
 17. Депутатът да подлежи на автоматично отстраняване от Народното събрание при пет безпричинни отсъствия от заседания в рамките на една календарна година.

18. Новоизбраното обикновено Народно събрание да приеме най-належащите закони и до шест месеца от учредяването си да насрочи свикването на Велико народно събрание с мисия да изработи Конституция на Втората Република.

Ние, протестиращите, притежаваме храбрата честност на въстаналия народ. На почтените люде, които няма какво да губят. Гледам лицата на тези хора, които за сто и двадесетте дни по площадите ми станаха по-скъпи от роднини. Все някога протестите ще свършат. Все някога най-мразеното в историята (анти)българско правителство ще си отиде. И тези люде ще ми липсват. С интелекта, с нравствената сила, с безкористния идеализъм, с духовната и гражданската си красота. Ще ми липсват хора като белокосите професори, придаващи интелектуален блясък, достолепие и морална сила на протеста.

Ще ми липсват младите красиви лица, влезли в световния информационен обмен, който толкова рядко включва новини от България. Ще ми липсват хора като генератора на идеи Правдолюб Иванов, който сътвори цял сборник от остроумни лозунги и шеговити сентенции.

Ще ми липса главният корабен механик Христо Любенов – възпитаник на Военноморското училище, който плава под чужди флагове и получава заплатата си във валута. Можеше да изчака

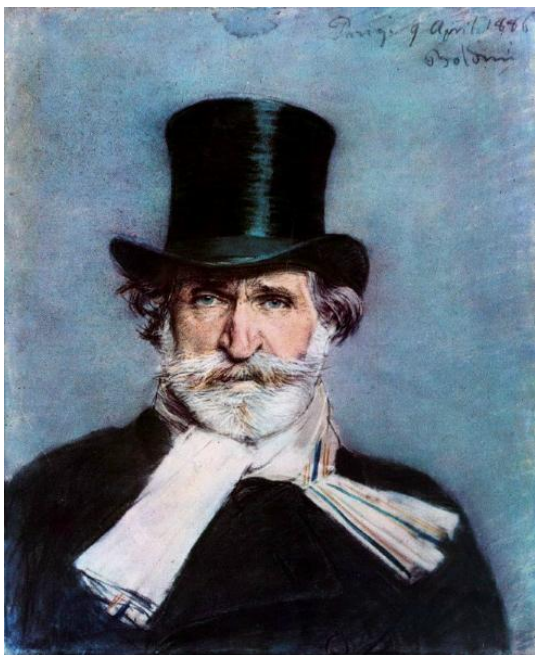
следващия рейс някъде в Палма де Майорка. Но Христо всяка вечер излиза да протестира, въоръжен със стара костена железничарска свирка. „На баща ми е, казва морякът. Беше железничар. В труд и в мъка мина животът му. Когато надувам свирката, ми се струва, че върви до мен”.

Забелязахте ли, че нито една авторитетна личност не се престаши да застане около фонтан „Урунгел” и да се идентифицира с „контрапротеста” на урунгелите, свикани от БСП, ДПС и „Атака”?

„Когато па... Когато па...” Когато паднат незаконното правителство, избрано от незаконен парламент, трябва да помислим как този национален капитал, тези културни, почтени, възрожденски българи да не се разпилеят по личните си работи. Бих гласувал те да останат в обществения живот на страната ни като безценен политически и морален капитал. Като Надзорен съвет на бъдещи правителства и парламенти. Като Дамоклев меч над главите на политиците. Като група за бързо реагиране срещу всеки възможен лъжец, крадец на избори, политически провокатор или друго превъплъщение на хамелеона-комуноид. Като Ареопаг на гражданското и националното съзнание, орисано да преведе нацията през пясъците на пустинята.

На 10 октомври, когато се навършиха 200 години от рождението на Джузепе Верди, по инициатива на преводачка от френски език, която винаги ми е напомняла героинята от картината на Дьолакроа „Свободата води народа”, отпечатахме над 200 листовки с лика на Маестрото и с надписи „Вива Верди! Вива Италия!”. Когато шествието премина край резиденцията на италианския посланик, сложихме листовките върху металната решетка на оградата.

VIVA VERDI!

VIVA ITALIA!

Удоволтвoрението от живота, самото щастие не са „жени и вино, вино и жени“. То, неизученото и недостижимо щастие, всъщност е вътрешно състояние на духа. Себеусещане. Умение, на което се учим цял живот. Един от най-ценните му елементи е дарбата да намираме съмишленици там, където дори не сме подозирали, че съществуват. От 14 юни насам имам чувството, че поне за малко съм се докоснал до бленуваното Щастие. Имам усещането, че протестите, продължаващи вече 120 дни, рано или късно ще бъдат изучавани. Ако не в училище, поне от безпристрастни изследователи на българската демокрация.

Накрая:

Ако обществото и държавата не се избавят от призраците на най-опасната политическа организация в хилядолетната ни история – БСП, и на ударния ѝ отряд ДС, ние, злощастните аборигени, ще останем заложник на комунистическото минало несвършващо.

Заложник на генетично модифицирани мутанти на партията-масов убиец.

На стокхолмския синдром, развит у мнозина през последните 69 години.

Ще се въртим в цикъла „БСП на власт – национална катастрофа – БСП в „градивна“ опозиция“. Ще седим полупияни на олигархично-мутренската сватбарска маса между роднина, милиционер и чекист.

Все така ще се лутаме в лабиринта на активни мероприятия и масови психози. И периодично ще се сблъскваме с огнедишащата паст на червения Минотавър.

Който милостиво ще ни отхапва по някой крайник.

Имам чест!

Капитан I ранг о. з.

Васил Данов

магистър по политология,
незаплатен (засега) протестиращ

(Специално за „Морски вестник“)